

БѢГА ДА ОУМІЛОСТІВН, И НАШЕ ТО ПОВРЕДЕНО БѢСТЕ-
СТВО ДА ВЪЗСТАВН.

ЩО ТО СМЫ ДО НЫНѢ КАЗАЛИ, ВСЕ ТО И НАШІ-АТХ
РАЗУМЪ ДОВОЛНО РАЗУМѢВА, ШСВЕНЬ АКО БЫ ИНѢКОЙ БЫЛХ
СЪВѢСЪМЪ НЕЗСРАМАНЪХ, ТА ДА БЫ ДЕРЗНАЛХ ДА СЯ ПРЕ-
ПІРА. НО КОГДА ПАКЪ РАЗУМЪ АТХ НАШЪ ИСКА ДА СМЫ-
СЛИ ИНѢКОЕ СРЕДСТВО, ЧРЕЗЪ КОЕ ТО ДА БЫ ВЪЗМОЖНО БЫ-
ЛО ДА ОУМІЛОСТІВІМЪ БѢГА, И ДА СЯ ИЗБАВИМЪ Ш НЕ-
ЩАСТІЕ ТО, ВЪ КОЕ ТО СМЫ ПАДАЛИ, ТО ОУЖЕ ТУКА ОУ-
СТАНАВА СЯ И ШСЛАВѢВА. ШЕ ОУЗНАЕ ТОЙ, КАТО РАЗСЪ-
ЖДАВА БЛАГОСТЬ БѢЖІА НЕИСПРАВЕМАА, ЧИ ТРѢБВА ДА И-
МА ТАКОЕ СРЕДСТВО, НО КОЕ Ё ИМАНИШ ТО, НИ МАЛШ НЕ
ЩЕ МОЖЕ ДА ПОСТИГНИ.

ЩО ТРѢБВА ДА МЫСЛИМЪ ЗА ЗА-
КОНЪ АТХ И ЗА ПОКАНІЕ ТО
БЕЗЪ ЕВАНГЕЛІЕ ТО.

ВІДИСА, ЧИ НИМ МОЖЕМЪ ДѢТЬ ТОКМШ ТАКИВА СРЕДСТВА
ДА ВОШБРАЗИМЪ ВЪ СЕБЕ СИ, А НЕ ПОВЕЧЕ: ИСПЪАНЕНІЕ ТО НА
ЗАКОНЪ АТХ БѢЖІА, И ПОКАНІЕ ТО. НО АКО МЫСЛИМЪ,
ЧИ ТІА СРЕДСТВА, ТО ЁСТЬ ПОКАНІЕ ТО И ИСПЪАНЕНІЕ ТО
НА ЗАКОНЪ АТХ БѢЖІА СЪ СИЛНИ ЗА ЧЕЛОВѢЧЕСКО ТО ИЗ-
БАВЕНЬЕ, ПРЕЛЪЩАВАМЪ СЯ: ПОНЕЖЕ КОЙ ТО НЕ СЯ Ё ПРО-
СВѢТІАЛЪ ЧРЕЗЪ БЛАГОДАТЬ НА СВАТАГШ ДЪХА, ЗА НЕГО
ТІА ПРИВѢЖИЦА СЪ СЛАВЫ. ИСПЪАНЕНІЕ ТО НА ЗАКОНЪ АТХ
БѢЖІА БЫЛО БЫ СРЕДСТВО ДОВОЛНО, АКО БЫХЪМЪ ВСЕГДА
ПРАВИЛИ ДОБРО, И НЕ БЫХЪМЪ ПРЕСЪЖПАЛИ БѢЧНІ-АТХ БѢ-
ЖІА ЗАКОНЪ: НО КАКТО СЯ ДОКАЗА БЫШЕ, ЧИ ЧЕЛОВѢКЪ
СЪГРѢШАВА СЪ СЛОВО, ИЛИ СЪ ДѢЛО, ИЛИ СЪ МЫСЛЬ, И